

REISEBREV FRA VÅRTUREN 2006

Det har vært mange opplevelsesrike turer med pensjonistforeningen, nei unnskyld, - jeg mente selvfølgelig seniorene. Vel, vel, de var pensjonister den gangen. Noen turer husker man spesielt godt da det skjedde uforutsette episoder, ting som var ubehagelig nok da det stod på, men som i ettertid synes å ha et mer komisk preg.

Slik var det med den nøye planlagte turen i juni 2006. Turen skulle foregå med buss fra Trondheim til Røros-traktene og retur neste dag. Skipet «Femund II» var nylig sjøsatt for sesongen og vi skulle prøve et cruise på Femunden med denne båten.

Vi møtte opp tidlig på morgenen, - forventningsfulle, for å gå på bussen på avtalt sted. Det så ut til å bli en fin sommerdag, varmt ble det også. Det viste seg ikke å være vår ordinære operatør av bussturer vi skulle reise med, men et selskap vi ikke hadde reist med før. Antagelig hadde dette noe med pris å gjøre.

Vi kjørte E6 som det heter, innover i landet. Oppdaget snart at det var vanskelig å nyte utsikten da flere av vinduene på bussen var grå og ugjennomsiktige, antagelig var de punkterte.

Det var som sagt en solrik og forholdsvis varm dag, og det ble etterhvert kokende hett inne i bussen. Rødsprengte og svette passasjerer ropte til sjåføren at han måtte kople inn klimaanlegget, uten at dette hjalp noe, snarere tvert i mot. Det ble varmere og varmere. Sjåføren fant etterhvert ut at anlegget hadde låst seg på full oppvarming og lot seg ikke utbedre på stedet. På grunn av vårt planlagte tidskjema måtte vi bare fortsette som planlagt.

Ettersom lederen vår var niese av den kjente forfatteren som skrev disse klassiske romanene fra gruvedriften og livet på Røros måtte vi avlegge barndomshjemmet hans på turen. Første stopp var derfor Falkberget, like ved Røros. Gjett om det var godt å få strekke på beina og kjøle seg litt!

Vi var jo spesielt heldige som i tillegg til den ordinære guiden, også hadde en som kjente stedet fra sin barndom. Hun kunne fortelle historier fra den tiden, blant annet da hun var med onkelen til Stockholm for å hente Nobel prisen.

Neste stopp var ved den sørlige enden av Femunden. Her venter vi på skipet som skal føre oss videre på Femunden's blå bølger.

«SO KJEM DAMPEN»!

For folk som hadde vært innom «trykk-kokeren» tidligere på dagen var det deilig avkjølende å sitte på dekk og beundre naturen. Det var bekvemmeligheter med bl. a. kafe under dekk, men de fleste ville nyte turen og det fine været på denne måten.

Det var noen få anløp underveis hvor det stod folk og ventet på båten, men ingen rushtrafikk.

Vi nærmer oss endestasjonen for sjøreisen, - i den nordlige enden av Femunden.

Vi gikk i land til vår ventende buss i den formening at vi hadde hatt en fin seilas på Femunden. Bussen kjørte oss til Røros hvor vi inntok en herlig middag på «Bergstaden hotell».

Her skulle vi også overnatte og så kjøre videre hjemover neste dag. Sjåføren hadde lovet å skaffe en annen buss til hjemturen. I løpet av natten hadde han ordnet det.

Denne delen av turen skulle gå over fjellet ved Brekken, og så videre ned den vakre Selbu dalen og videre til Trondheim.

Veien hadde selvfølgelig en del stigning på tur over fjellet. Bussen vi nå hadde fått hadde klare vinduer og et fungerende klima anlegg. Altså en merkbar forbedring! Men motoren på bussen skulle nok ha vært pensjonert den også. Den klarte ikke å dra kjøretøyet i motbakkene! For å komme videre måtte de fleste passasjerene gå til fots bak bussen til vi nådde bakketoppen. (Vi var glade for at vi slapp å dytte!) Så kunne vi gå ombord igjen og trille videre. Det var bra vi var forholdsvis spreke den gangen! En ting var vi likevel enige om, - det hadde vært en fin tur!